

CLAUDIO ZULIAN

Bodies & places: affection

29 setembre- 4 novembre

Doble Autorretrat (2017)

Bodies & Places: Affection

En el nostre món actual tramat de virtualitat i tecnologia, una cosa insisteix: opac, indesxifrabable, no reductible a càlcul però sempre present. En diem cos. **Body** en la llengua dels ordinadors. Carn mortal, carn sensible, carn que pensa. Sense puresa i sense veritat. Ell també travessat de virtualitat i tecnologia: no puc ara pensar en el meu cos sense que porte una imatge enganxada, gairebé indistingible de la carn. No és però el camí de cap utopia, més aviat el contrari - per això tantes imaginacions light d'un suposat alliberament tecnològic van voler reduir el cos: perquè pesa. La sèrie *Doble Autorretrat* (2017) dóna compte d'això. Pot passar també que la imatge vage per dins com en la videoinstal·lació *Irene* (2017): antiga-contemporània reinvençió del cos per afecte a una imatge de si. Els cossos creen cossos a través dels afectes (**affection**): sentir i atracció, intercanvi d'energies. Es transformen a si mateixos però també als arbres com a *L'olivera* (2010) mutant. Altres vegades encarnen el lloc (**place**): el creen. En *2031/2111* (2011) els habitants d'Ayerbe ens ho diuen clarament: ella, en aquell temps seguirà portant tacons. Uns altres ho imaginem ancià, com les seves carns. El cos del lloc és polític: però com pes i pregunta, no com fàcil dreuera - correcció o hedonisme. És aquesta la seva grandesa, la seva fascinació inacabable.

Claudio Zulian neix a Itàlia (Campodarsego, Pàdua) i resideix a Barcelona, Espanya. És doctor en Estètica, Ciència i Tecnologia de les Arts, per la Universitat de París-Saint Denis (França).

Autor d'una obra multiforme que abasta les arts visuals, el cinema, la televisió, la música, el teatre i la literatura. Les seves obres s'exposen en alguns dels més importants museus i centres d'art, festivals de tot el món han acollit les seves ficcions i els seus documentals. De la seva activitat artística cal destacar la retrospectiva que li va dedicar el Centre d'Art Jeu de Paume de París (2013). Els seus treballs també s'han exhibit a la Biennial d'Art de Guatemala (2012), al Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona i al Centre d'Arts Contemporànies de Vic (2012) entre d'altres. Cal destacar la seva última participació al Festival LOOP de Barcelona (2016.)

La seua obra es va mostrar en 2008 a la galeria Cànem en l'exposició *Renacimiento*, videoinstal·lació i imatges sobre alumini que ens parlaven del naiximent dels objectes de consum.